

รายละเอียดของรายวิชา

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา ภาควิชามานุษยวิทยา

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อรายวิชา

320 504 การจัดการมรดกทางวัฒนธรรมโดยชุมชน
(Community-Based Cultural Heritage Management)

2. จำนวนหน่วยกิต

3 หน่วยกิต (1 - 4 - 4)

3. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา

☒ วิชาเอกบังคับ	☐ วิชาเอกบังคับเลือก	☐ วิชาเอกเลือก
☐ วิชาโทบังคับ	☐ วิชาโทเลือก	☐ วิชาเลือกเสรี
☐ วิชาศึกษาทั่วไปบังคับ	☐ วิชาศึกษาทั่วไปบังคับเลือก	☐ วิชาศึกษาทั่วไปเลือก
☐ วิชากลางคณะ		

4. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

รศ.ดร. เอกรินทร์ พึ่งประชา

5. ภาคการศึกษา / ชั้นปีที่เรียน

ภาคการศึกษาที่ 1 / ชั้นปีที่ 1 ขึ้นไป

6. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน (Pre-requisite)

ไม่มี

7. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน (Co-requisites)

ไม่มี

8. วันเวลา และสถานที่เรียน

วันอังคารเวลา 09:25-12:05 น.

ห้อง Study Room ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร

9. วันที่จัดทำหรือปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด

5 กรกฎาคม 2562

หมวดที่ 2 จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

1. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

สามารถอธิบายและอภิปรายแนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยาที่สัมพันธ์กับการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมโดยชุมชน ตลอดจนสามารถสังเคราะห์และวิเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยาเพื่อประยุกต์ศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคม รวมถึงสร้างสร้างกระบวนการเรียนรู้ในมิติสังคมและวัฒนธรรมเพื่อใช้แนวทางส่งเสริมความเข้มแข็งให้ ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ ตลอดจนแสวงหาทางเลือกในการจัดการปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความหลากหลายทางวัฒนธรรม เทคโนโลยี และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ประการสำคัญยังให้ความสำคัญกับความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลาและการรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

2. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

เพื่อให้เนื้อหารายวิชามีความสอดคล้องกับประเด็นทางสังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไป

หมวดที่ 3 ลักษณะและการดำเนินการ

1. คำอธิบายรายวิชา

แนวคิดการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมโดยชุมชน กฎเกณฑ์และต้นแบบการตีความ กรอบแนวคิดและวิธีการวางแผนและออกแบบโครงการ วิธีการสื่อสาร การตลาดมรดกทางวัฒนธรรม

2. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย	สอนเสริม	การฝึกปฏิบัติ/งานภาคสนาม/การฝึกงาน	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
48 ชั่วโมง	ตามความต้องการของนักศึกษาเฉพาะราย	ไม่มี	6 ชั่วโมง/ สัปดาห์

3. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

- วันจันทร์เวลา 13.00–15.30 น. และอังคาร 13.00-15.30 น. ห้อง 516 โดยประกาศเวลาให้คำปรึกษาโดยระบุในแผนการสอน, ติดประกาศหน้าภาควิชา และใช้ Social media หรือตามนัดหมาย

หมวดที่ 4 การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

1. คุณธรรม จริยธรรม

-

2. ความรู้

2.1 ความรู้ที่ต้องได้รับ

- PLO1 สามารถอธิบายและอภิปรายแนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยา
- PLO2 สามารถสังเคราะห์และวิเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยาเพื่อประยุกต์ศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคม
- PLO3 สร้างกระบวนการเรียนรู้ในมิติสังคมและวัฒนธรรมเพื่อใช้แนวทางส่งเสริมความเข้มแข็งให้ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ
- PLO4 แสวงหาทางเลือกในการจัดการปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความหลากหลายทางวัฒนธรรม เทคโนโลยี และการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.2 วิธีการสอน

- 2.1.1 บรรยายเนื้อหาที่น่าสนใจและสอดคล้องกับหัวข้อการสอนในแต่ละสัปดาห์
- 2.1.2 กระตุ้นการมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียน
- 2.1.3 ผลักดันให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปสู่การพิจารณาปรากฏการณ์ทางสังคมต่างๆ ผ่านการทำรายงานภาคสนามและรายงานกลุ่ม

2.3 วิธีการประเมินผล

- 2.3.1 การมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียน
- 2.3.2 การทดสอบย่อย
รายงานภาคสนามและรายงานกลุ่มที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าและนำเสนอ

3. ทักษะทางปัญญา

3.1 ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

- PLO1 สามารถอธิบายและอภิปรายแนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยา
- PLO2 สามารถสังเคราะห์และวิเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยาเพื่อประยุกต์ศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคม
- PLO3 สร้างกระบวนการเรียนรู้ในมิติสังคมและวัฒนธรรมเพื่อใช้แนวทางส่งเสริมความเข้มแข็งให้ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ
- PLO4 แสวงหาทางเลือกในการจัดการปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความหลากหลายทางวัฒนธรรม เทคโนโลยี และการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3.2 วิธีการสอน

- 3.2.1 กระตุ้นให้นักศึกษาดำเนินการเชิงวิพากษ์กับปรากฏการณ์ทางสังคมที่น่าสนใจและร่วมสมัย
- 3.2.2 กระตุ้นให้นักศึกษาค้นหาเหตุปัจจัยและผลของการกระทำต่างๆ ที่สัมพันธ์กับปรากฏการณ์ทางสังคม

3.2.3 กระตุ้นให้นักศึกษาลองค้นและหิบบยกปรากฏการณ์ทางสังคมที่น่าสนใจมาสู่การถกเถียง
และเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียน

3.3 วิธีการประเมินผล

3.3.1 ความสามารถในการวิเคราะห์ ตั้งคำถาม บูรณาการ และเสนอแนะ ในประเด็นปัญหาต่างๆ
พิจารณาจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียน งานเขียนเดี่ยว และงานเขียนกลุ่ม

3.3.2 ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบการทำงานและเขียนรายงาน

4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

- PLO8 ให้ความสำคัญกับความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลาและการรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

4.2 วิธีการสอน

4.2.1 กระตุ้นให้นักศึกษาตั้งคำถามเชิงวิพากษ์กับปรากฏการณ์ทางสังคมที่น่าสนใจและร่วมสมัย

4.2.2 กระตุ้นให้นักศึกษาค้นหาเหตุปัจจัยและผลของการกระทำต่างๆ ที่สัมพันธ์กับปรากฏการณ์
ทางสังคม

4.2.3 กระตุ้นให้นักศึกษาลองค้นและหิบบยกปรากฏการณ์ทางสังคมที่น่าสนใจมาสู่การถกเถียง
และเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียน

4.3 วิธีการประเมินผล

4.3.1 ความสามารถในการวิเคราะห์ ตั้งคำถาม บูรณาการ และเสนอแนะ ในประเด็นปัญหาต่างๆ
พิจารณาจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียน งานเขียนเดี่ยว และงานเขียนกลุ่ม

4.3.2 ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบการทำงานและเขียนรายงาน

5. ทักษะการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

-

* หมายถึง ทักษะหลักที่รายวิชาระบุว่านักศึกษาต้องพัฒนา

* หมายถึง ทักษะหลักที่รายวิชาระบุว่านักศึกษาต้องพัฒนา

หมวดที่ 5 แผนการสอนและการประเมินผล

1. แผนการสอน

1. แผนการสอน				
สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรม การเรียนการสอน และสื่อที่ใช้	ผู้สอน
1	แนะนำรายวิชา ตกลงเงื่อนไขเรื่องการเรียนรู้ และเกณฑ์การให้คะแนน ขอบเขตการศึกษาแต่ละ สัปดาห์และแนวคิดพื้นฐาน เรื่องวัฒนธรรมทางวัตถุ	3	*บรรยายเพื่ออธิบายขอบเขต และ เนื้อหาของรายวิชา กำหนดเกณฑ์การวัดผล * THE STUDY OF MATERIAL CULTURE (Gilda Hernández Sánchez, 1955)	รศ.ดร.เอกรินทร์ พึ่งประชา
2	วัฒนธรรมทางวัตถุ นิยามและความหมายในมิติทางกฎหมาย	3	Material Things and Cultural Meanings (Ann Smart Martin, 1996)	รศ.ดร.เอกรินทร์ พึ่งประชา
3	นัยยะสำคัญของวัฒนธรรม สิ่งของ	3	The Cultural Life of Things (Rosemary J. Coombe, 1995)	รศ.ดร.เอกรินทร์ พึ่งประชา
4	ระบบการแลกเปลี่ยนและ หมุนเวียนของสิ่งของ	3	Things, cycles and exchanges (ROY ELLEN, 2012)	รศ.ดร.เอกรินทร์ พึ่งประชา
5	วัตถุทางวัฒนธรรมในมุมมอง ทางมานุษยวิทยา	3	On Living Objects and the Anthropology	รศ.ดร.เอกรินทร์ พึ่งประชา
6	ศาสนาใน มุม ม อ ง ทาง มานุษยวิทยา	3	MANAGING CULTURAL USES AND FEATURES (Fausto Sarmiento, Edwin Bernbaum, Jessica Brown, Jane Lennon andSue Feary, 2015)	รศ.ดร.เอกรินทร์ พึ่งประชา
7	แนวคิดวัตถุและสุนทรียศาสตร์	3	An Aesthetics in All Things (Samuel Otter, 2008)	รศ.ดร.เอกรินทร์ พึ่งประชา
8	สอบกลางภาค	3		

9	การจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม	3	On Cultural Resource Management (Mark A. Grady and Melburn D. Thurman, 1977)	รศ.ดร.เอกรินทร์ พึ่งประชา
10	ผลกระทบของการจัดการมรดกทางวัฒนธรรม	3	Effect of Local Cultural Context on the Success of Community-Based Conservation Interventions (KERRY A. WAYLEN, ANKE FISCHER, PHILIP J. K. MCGOWAN, SIMON J. THIRGOOD and E. J. MILNER-GULLANDJ.,2010)	รศ.ดร.เอกรินทร์ พึ่งประชา
11	แนวคิด “เจ้าของ” ของวัฒนธรรมและสิ่งของ	3	Ownership of ideas and things (John D. Muke, 2013)	รศ.ดร.เอกรินทร์ พึ่งประชา
12	การพัฒนา มรดกทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว	3	Development of cultural heritage tourism in Kenya (Evaristus Irandu and Parita Shah, 2016)	รศ.ดร.เอกรินทร์ พึ่งประชา
13	การจัดการอย่างมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรม	3	Community participation in conservation (Robert Rukwaro, 2016)	รศ.ดร.เอกรินทร์ พึ่งประชา
14	ปัญหาการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมท้องถิ่น	3	Local heritage and the problem with conservation (Anna Karlström, 2013)	รศ.ดร.เอกรินทร์ พึ่งประชา
15	อนาคตของชาติพันธุ์วรรณนาในพิพิธภัณฑ์	3	The future of the ethnographic museum (Clare Harris and Michael O'Hanlon, 2013)	รศ.ดร.เอกรินทร์ พึ่งประชา
16	สอบปลายภาค			

2. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมินผลนักศึกษา	สัปดาห์ที่ประเมิน	สัดส่วนของการประเมินผล
1.1,1.6,1.7,2.1,2.4-2.6,3.2	กิจกรรมที่ 1 สอบกลางภาค สอบปลายภาค	8 16	25% 25%

1.1,1.6,1.7,2.1,2.4-2.6,4.1-4.6,5.3-54	กิจกรรมที่2 รายงานผลการค้นคว้าศึกษาในประเด็นการจัดการมรดก วัฒนธรรมโดยชุมชน	ตลอดภาค การศึกษา	25%
1.1-1.7,3.1	กิจกรรมที่3 การเข้าชั้นเรียน ถกเถียงแลกเปลี่ยน วิพากษ์วิจารณ์ในประเด็นที่ได้รับ มอบหมาย	ตลอดภาค การศึกษา	25%

เกณฑ์การประเมินผล

มีวิธีการให้คะแนน โดยใช้วิธี อิงเกณฑ์

ดังนี้

80	คะแนนขึ้นไป	A	60-65	คะแนน	C
75-79	คะแนน	B+	55-59	คะแนน	D+
70-74	คะแนน	B	50-54	คะแนน	D
65-69	คะแนน	C+	น้อยกว่า 50	คะแนน	F

หมวดที่ 6 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

1. ตำราและเอกสารหลัก

Report Warns of Myriad Threats, Neglected Cultural Resources in U.S. Parks

<http://www.nytimes.com/gwire/2011/06/28/28greenwire-report-warns-of-myriad-threats-neglected-cultu-69113.html?pagewanted=all&module=Search&mabReward=relbias%3Ar%2C%7B%22%22%3A%22RI%3A12%22%7D>

Cross-cultural training : How much difference does it really make?

http://www.nytimes.com/2004/01/24/news/24iht-rcross_ed3_.html?module=Search&mabReward=relbias%3Ar%2C%7B%22%22%3A%22RI%3A12%22%7D

Elena, Ranf Diana (2010). Cultural differences in project management

King, Thomas F. (2012) Cultural Resource Laws and Practice (Heritage Resource Management Series). UK: AltaMira Press.

Schein, Edgar H. (2011) Three Cultures of Management: The Key to Organizational Learning in the 21st Century

Wursten, Huib (2012). Cultural and change management

หมวดที่ 7 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

- 1.1 การสนทนากลุ่มระหว่างผู้สอนและผู้เรียน
- 1.2 การสังเกตการณ์และพฤติกรรมของผู้เรียน
- 1.3 แบบประเมินผู้สอนและแบบประเมินรายวิชา

2. กลยุทธ์การประเมินการสอน

- 2.1 การสังเกตการสอนของอาจารย์
- 2.2 ผลการสอบของนักศึกษา
- 2.3 ทวนสอบผลประเมินการเรียนรู้

3. การปรับปรุงการสอน

หลังจากผลการประเมินการสอนในข้อ 2 จึงมีการปรับปรุงการสอน โดยพิจารณาจากข้อคิดเห็นของผู้เรียนและข้อคิดเห็นของคณาจารย์ในการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในการประชุมภาควิชา

4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

ในระหว่างกระบวนการสอนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ในรายหัวข้อ ตามที่คาดหวังจากการเรียนรู้ในรายวิชา ได้จาก การสอบถามนักศึกษา หรือการตรวจผลงานของนักศึกษา รวมถึงพิจารณาผลสอบ และหลังการออกผลการเรียนรายวิชา อีกทั้งยังมีการทวนสอบสัมฤทธิ์การศึกษาด้วยการประชุมภาควิชามานุษยวิทยา

5. การดำเนินการทบทวน และการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

จากผลการประเมินและทวนสอบผลสัมฤทธิ์ประสิทธิผลรายวิชา ได้มีการวางแผนปรับปรุงการสอนและรายละเอียดของรายวิชา เพื่อให้เกิดคุณภาพมากขึ้นด้วยการปรับปรุงรายวิชาทุก 3 ปี หรือตามข้อเสนอแนะและผลการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ตามข้อ 4